

14

וַיֵּרָא Vaera

Exodus 6:2-9:35

6

- וידבר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה:
- וְאֵלֶּא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשְׁמִי יְהוָה לֹא נִדְעָתִי לָהֶם:
- וְגַם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לֵתֶת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ:
- וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבָדִים אֹתָם וְאָזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי:
- לֵכֵן אֶמַּר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מִתּוֹכָהּ סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֹתְכֶם מִמַּעַבְדֵּיהֶם וְגִאֲלֹתִי אֹתְכֶם בְּזֵרוּעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים:
- וְלִקְחֹתִי אֹתְכֶם לִי לְעָם וְהִיָּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֹתְכֶם מִתּוֹכָהּ סִבְלֹת מִצְרַיִם:
- וְהִבֵּאתִי אֹתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדִי לֵתֶת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לִיִּצְחָק וְלִיַּעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרֶשָׁה אֲנִי יְהוָה:
- וידבר מֹשֶׁה כֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקֶּצֶר רוּחַ וּמִמַּעַבְדָּה קָשָׁה:
- וידבר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- בֹּא דַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ:
- וידבר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִי־לִי יִשְׁמְעֵנִי פֶרֶלָה וְאֲנִי עֶרְל שְׁפָתַיִם:
- וידבר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיִּצְוֶם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- 2 God spoke to Moses and said to him, "I am הוהי.
- 3 I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob as El Shaddai, but I did not make Myself known to them by My name הוהי.
- 4 I also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land in which they lived as sojourners.
- 5 I have now heard the moaning of the Israelites because the Egyptians are holding them in bondage, and I have remembered My covenant.
- 6 Say, therefore, to the Israelite people: I am הוהי. I will free you from the labors of the Egyptians and deliver you from their bondage. I will redeem you with an outstretched arm and through extraordinary chastisements.
- 7 And I will take you to be My people, and I will be your God. And you shall know that I, הוהי, am your God who freed you from the labors of the Egyptians.
- 8 I will bring you into the land which I swore (swore Lit. "raised My hand.") to give to Abraham, Isaac, and Jacob, and I will give it to you for a possession, I הוהי."
- 9 But when Moses told this to the Israelites, they would not listen to Moses, their spirits crushed by cruel bondage.
- 10 הוהי spoke to Moses, saying,
- 11 "Go and tell Pharaoh king of Egypt to let the Israelites depart from his land."
- 12 But Moses appealed to הוהי, saying, "The Israelites would not listen to me; how then should Pharaoh heed me, me—who gets tongue-tied!" (who gets tongue-tied Lit. "uncircumcised of lips," which is not a claim to a permanent condition, contra NJPS "a man of impeded speech." Cf. Lev. 19.23; Jer. 6.10.)
- 13 So הוהי spoke to both Moses and Aaron in regard to the Israelites and Pharaoh king of Egypt, instructing them to deliver the Israelites from the land of Egypt.

- 14 אֵלֶּה רֹאשֵׁי בֵּית־אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלֹוא חֲצֹרֶן וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן:
The following are the heads of their respective clans. The sons of Reuben, Israel's first-born: Enoch (Enoch Or "Hanoch"; cf. note at Gen. 46.9.) and Pallu, Hezron and Carmi; those are the families of Reuben.
- 15 וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יִמּוּאֵל וַיַּמִּין וְאֹהַד וַיַּחֲיִין וְזוּחַר וְשָׂאוּל בְּיָהֳכֶנֶזֶעִית אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן:
The sons of Simeon: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Zohar, and Saul (Saul Or "Shaul"; cf. note at Gen. 46.10.) the son of a Canaanite woman; those are the families of Simeon.
- 16 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־לֵוִי לְתֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן וַיִּקְהָת וּמֵרָרִי וּשְׁנִי חַיִּי לֵוִי שָׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה:
These are the names of Levi's sons by their lineage: Gershon, Kohath, and Merari; and the span of Levi's life was 137 years.
- 17 בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לִבְנֵי וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפְּחֹתָם:
The sons of Gershon: Libni and Shimei, by their families.
- 18 וּבְנֵי קָהָת עֲמֶרָם וַיִּזְחָר וְחֶבְרֹן וְעִזִּיאֵל וּשְׁנִי חַיִּי קָהָת שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה:
The sons of Kohath: Amram, Izhar, Hebron, and Uzziel; and the span of Kohath's life was 133 years.
- 19 וּבְנֵי מֵרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַלְוִי לְתֹלְדֹתָם:
The sons of Merari: Mahli and Mushi. These are the families of the Levites by their lineage.
- 20 וַיִּקַּח עֲמֶרָם אֶת־יֹכֶבֶד דָּוְתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חַיִּי עֲמֶרָם שָׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה:
Amram took into his [household] as wife his father's sister Jochebed, and she bore him Aaron and Moses; and the span of Amram's life was 137 years.
- 21 וּבְנֵי יִזְחָר קָרַח וְנֶפְגַּי וַיִּזְחִי:
The sons of Izhar: Korah, Nepheg, and Zichri.
- 22 וּבְנֵי עִזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְעֶלְזָפָן וְסִיחִי:
The sons of Uzziel: Mishaël, Elzaphan, and Sithri.
- 23 וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת־אֵלִישֶׁבַע בַּת־עַמִּינָדָב אַחֹת נַחֲשׁוֹן לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר:
Aaron took into his [household] as wife Elisheba, daughter of Amminadab and sister of Nahshon, and she bore him Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar.
- 24 וּבְנֵי קָרַח אֲסִיר וְעֶלְקָנָה וְאַבְיָאֶסָף אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַקָּרָחִי:
The sons of Korah: Assir, Elkanah, and Abiasaph. Those are the families of the Korahites.
- 25 וְאֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן לָקַח־לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיֵּאל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־פִּינְחָס אֵלֶּה רֹאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם:
And Aaron's son Eleazar took into his [household] as wife one of Putiel's daughters, and she bore him Phinehas. Those are the heads of the ancestral houses of the Levites by their families.
- 26 הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַל־צְבָאוֹתָם:
It is the same Aaron and Moses to whom הוּא said, "Bring forth the Israelites from the land of Egypt, troop by troop."
- 27 הֵם הַמְדַּבְּרִים אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
It was they who spoke to Pharaoh king of Egypt to free the Israelites from the Egyptians; these are the same Moses and Aaron.
- 28 וַיְהִי בַּיּוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
For when הוּא spoke to Moses in the land of Egypt
- 29 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלָיְךָ:
and הוּא said to Moses, "I am הוּא; speak to Pharaoh king of Egypt all that I will tell you,"

30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֲאֵלֹהִים עָרַל שְׁפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פֶּרְעָה:

30 Moses appealed to הוהי, saying, “See, I get tongue-tied; (tongue-tied See note at v. 12.) how then should Pharaoh heed me!”

7

- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה נִתְּנִיךָ אֱלֹהִים לִפְרָעָה וְאַהֲרֹן אֲחִיךָ יְהִיָּה נְבִיאָךְ:
- 1 הוהי replied to Moses, “See, I place you in the role of God to Pharaoh, with your brother Aaron as your prophet. (prophet Cf. 4.16.)
- אִתָּה תְּדַבֵּר אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶה וְאַהֲרֹן אֲחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פְּרָעָה וְשִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ:
- 2 You shall repeat all that I command you, and your brother Aaron shall speak to Pharaoh to let the Israelites depart from his land.
- וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת־לֵב פֶּרְעָה וְהִרְבִּיתִי אֶת־אֹתוֹתַי וְאֶת־מוֹפְתָי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- 3 But I will harden Pharaoh’s heart, that I may multiply My signs and marvels in the land of Egypt.
- וְלֹא־יִשְׁמַע אֶלְכֶם פְּרָעָה וְנִתְּנִי אֶת־יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאוֹתַי אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים גְּדֹלִים:
- 4 When Pharaoh does not heed you, I will lay My hand upon Egypt and deliver My ranks, My people the Israelites, from the land of Egypt with extraordinary chastisements.
- וַיֵּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּנִתְּנִי אֶת־יָדִי עַל־מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:
- 5 And the Egyptians shall know that I am הוהי, when I stretch out My hand over Egypt and bring out the Israelites from their midst.”
- וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֵּן עָשׂוּ:
- 6 This Moses and Aaron did; as הוהי commanded them, so they did.
- וּמֹשֶׁה בָּרַשְׁמֻנִים שְׁלֹשָׁה וְאַהֲרֹן בָּרַשְׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְרָם אֶל־פֶּרְעָה:
- 7 Moses was eighty years old and Aaron eighty-three, when they made their demand on Pharaoh.
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:
- 8 הוהי said to Moses and Aaron,
- כִּי יְדַבֵּר אֲלֵיכֶם פֶּרְעָה לֵאמֹר תֵּנוּ לָכֶם מוֹפֶת וְאָמַרְתָּ אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־מַטְּךָ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי־פֶרְעָה יְהִי לְתַנִּין:
- 9 “When Pharaoh speaks to you and says, ‘Produce your marvel,’ you shall say to Aaron, ‘Take your rod and cast it down before Pharaoh.’ It shall turn into a serpent.”
- וַיָּבֹאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרָעָה וַיַּעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אַהֲרֹן אֶת־מַטְּהוֹ לִפְנֵי פֶרְעָה וּלְפָנָיו עָבְדָיו וַיְהִי לְתַנִּין:
- 10 So Moses and Aaron came before Pharaoh and did just as הוהי had commanded: Aaron cast down his rod in the presence of Pharaoh and his courtiers, and it turned into a serpent.
- וַיִּקְרָא גַם־פְּרָעָה לַחֲכָמִים וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִהְטֵיהֶם כֵּן:
- 11 Then Pharaoh, for his part, summoned the sages and the sorcerers; and the Egyptian magician-priests, in turn, did the same with their spells:
- וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מַטְּהוֹ וַיְהִיוּ לְתַנִּינִם וַיִּבְלַע מַטְּה־אַהֲרֹן אֶת־מַטְּתָם:
- 12 each cast down his rod, and they turned into serpents. But Aaron’s rod swallowed their rods.
- וַיִּחְזֹק לֵב פֶּרְעָה וְלֹא שָׁמַע אֶלְהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
- 13 Yet Pharaoh’s heart stiffened and he did not heed them, as הוהי had said.
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פֶּרְעָה מֵאֵן לִשְׁלַח הָעָם:
- 14 And הוהי said to Moses, “Pharaoh is stubborn; he refuses to let the people go.

- לך אל־פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על־שפת
היאר והמטה אשר־נהפך לנחש תקח בידך:
- 15 Go to Pharaoh in the morning, as he is coming out to the water, and station yourself before him at the edge of the Nile, taking with you the rod that turned into a snake.
- ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח
את־עמי ויעבדני במדבר והנה לא־שמעת עד־כה:
- 16 And say to him, יהוה, the God of the Hebrews, sent me to you to say, "Let My people go that they may worship Me in the wilderness." But you have paid no heed until now.
- כה אמר יהוה בואת תלע כי אני יהוה הנה אנכי מכה | במטה
אשר־בידי עליהמים אשר ביאר ונהפכו לדם:
- 17 Thus says יהוה, "By this you shall know that I am יהוה." See, I shall strike the water in the Nile with the rod that is in my hand, and it will be turned into blood;
- והדגה אשר־ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצלים לשותות מים
מן־היאר:
- 18 and the fish in the Nile will die. The Nile will stink so that the Egyptians will find it impossible to drink the water of the Nile."
- ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן קח מטך ונטה־ידך על־מימי
מצלים עלינהרם | עליאריהם ועלאגמיהם ועל כלי־מקנה מימיהם
ויהיודם והיה דם בכל־ארץ מצלים ובעצים ובאבנים:
- 19 And יהוה said to Moses, "Say to Aaron: Take your rod and hold out your arm over the waters of Egypt—its rivers, its canals, its ponds, all its bodies of water—that they may turn to blood; there shall be blood throughout the land of Egypt, even in vessels of wood and stone."
- ויעשו־כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך
את־המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ונהפכו
כל־המים אשר־ביאר לדם:
- 20 Moses and Aaron did just as יהוה commanded: he lifted up the rod and struck the water in the Nile in the sight of Pharaoh and his courtiers, and all the water in the Nile was turned into blood
- והדגה אשר־ביאר מתה ויבאש היאר ולא־יכלו מצלים לשותות
מים מן־היאר ויהי הדם בכל־ארץ מצלים:
- 21 and the fish in the Nile died. The Nile stank so that the Egyptians could not drink water from the Nile; and there was blood throughout the land of Egypt.
- ויעשו־כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב־פרעה ולא־שמע
אלהם כאשר דבר יהוה:
- 22 But when the Egyptian magician-priests did the same with their spells, Pharaoh's heart stiffened and he did not heed them—as יהוה had spoken.
- ויפן פרעה ויבא אל־ביתו ולא־שת לבו גם־לזאת:
- 23 Pharaoh turned and went into his palace, paying no regard even to this.
- ויחפרו כל־מצרים סביבת היאר מים לשותות כי לא יכלו לשותות
ממימי היאר:
- 24 And all the Egyptians had to dig round about the Nile for drinking water, because they could not drink the water of the Nile.
- וימלא שבעת ימים אחרי הכות־יהוה את־היאר:
- 25 When seven days had passed after יהוה struck the Nile,
- ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה
שלח את־עמי ויעבדני:
- 26 (This verse constitutes 8.1 in some editions.) יהוה said to Moses, "Go to Pharaoh and say to him, 'Thus says יהוה: Let My people go that they may worship Me.
- ואם־מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את־כל־גבולך בצפרדעים:
- 27 If you refuse to let them go, then I will plague your whole country with frogs.

וְשָׁרֵץ הַיָּאֹץ צִפְרָדִּים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבְחֹדֶר מִשְׁכְּבְּךָ
וְעַל־מִטְתְּךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמְּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיךָ:

וּבָכָה וּבְעַמְּךָ וּבְכָל־עַבְדֶּיךָ יַעֲלוּ הַצִּפְרָדִּים:

28 The Nile shall swarm with frogs, and they shall come up and enter your palace, your bedchamber and your bed, the houses of your courtiers and your people, and your ovens and your kneading bowls.

29 The frogs shall come up on you and on your people and on all your courtiers.”

8

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נָטָה אֶת־יָדְךָ בְּמִטְּךָ עַל־הַנְּהָרֹת
עַל־הַיָּאֹרִים וְעַל־הָאֲגָמִים וְהָעַל אֶת־הַצִּפְרָדִּים עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַיִּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרָיִם וְהָעַל הַצִּפְרָדִּים וַתִּכָּס אֶת־אֶרֶץ
מִצְרָיִם:

וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֹרֵטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת־הַצִּפְרָדִּים עַל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם:

וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הִעֲתִירוּ אֵלַי־הִנֵּה נִסִּי
הַצִּפְרָדִּים מִמֶּנִּי וּמִעַמִּי וְאֶשְׁלַחְהָ אֶת־הָעָם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה הַתַּפָּאָר עָלַי לְמַתִּי | אֶעֱתִיר לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ
וְלַעַמְּךָ לְהַכְרִית הַצִּפְרָדִּים מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ רַק בַּיָּאֹר תִּשְׁאַרְנָה:

וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרְךָ לְמָעַן תֵּדַע כִּי־אֵין כִּי־הוּנָה אֱלֹהֵינוּ:

וְסָרוּ הַצִּפְרָדִּים מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ וּמִעַבְדֶּיךָ וּמִעַמְּךָ רַק בַּיָּאֹר
תִּשְׁאַרְנָה:

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִעַם פַּרְעֹה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה עַל־דְּבַר
הַצִּפְרָדִּים אֲשֶׁר־שָׁם לְפַרְעֹה:

וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבְּרֵי מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצִּפְרָדִּים מִן־הַבָּתִּים מִן־הַחֲצֹצֹת
וּמִן־הַשָּׂדֶה:

וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמָרִם חֲמָרִם וַתִּבָּאֵשׁ הָאֶרֶץ:

וַיֵּרָא פַרְעֹה כִּי הִזְתָּה הָרוּחַ וְהִכְבֵּד אֶת־לְבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֶלֵּהֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

1 And הוהי said to Moses, “Say to Aaron: Hold out your arm with the rod over the rivers, the canals, and the ponds, and bring up the frogs on the land of Egypt.”

2 Aaron held out his arm over the waters of Egypt, and the frogs came up and covered the land of Egypt.

3 But the magician-priests did the same with their spells, and brought frogs upon the land of Egypt.

4 Then Pharaoh summoned Moses and Aaron and said, “Plead with הוהי to remove the frogs from me and my people, and I will let the people go to sacrifice to הוהי.”

5 And Moses said to Pharaoh, “You may have this triumph over me: for what time shall I plead in behalf of you and your courtiers and your people, that the frogs be cut off from you and your houses, to remain only in the Nile?”

6 “For tomorrow,” he replied. And [Moses] said, “As you say—that you may know that there is none like our God הוהי;

7 the frogs shall retreat from you and your courtiers and your people; they shall remain only in the Nile.”

8 Then Moses and Aaron left Pharaoh’s presence, and Moses cried out to הוהי in the matter of the frogs which had been inflicted upon Pharaoh.

9 And הוהי did as Moses asked; the frogs died out in the houses, the courtyards, and the fields.

10 And they piled them up in heaps, till the land stank.

11 But when Pharaoh saw that there was relief, he became stubborn and would not heed them, as הוהי had spoken.

- 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֹמַר אֶל־אַהֲרֹן נָטָה אֶת־מִטְּךָ וְהָךְ אֶת־עַפָּר הָאָרֶץ וְהָיָה לְכֹנֶס בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
- 13 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיִּטֵּא אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמִטְּהוֹ וַיִּךְ אֶת־עַפָּר הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכֹּלֶם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל־עַפָּר הָאָרֶץ הָיָה כְּנִים בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
- 14 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֹרְטָמִים בְּלִטְיָתָם לְהוֹצִיא אֶת־הַכֹּנִים וְלֹא יָכְלוּ וַתְּהִי הַכֹּלֶם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:
- 15 וַיֹּאמְרוּ הַחֹרְטָמִם אֶל־פַּרְעֹה אֶצְבָּע אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
- 16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשְׁכֵּם בִּבְקֹר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פַרְעֹה הַנֶּה יוֹצֵא הַמִּצְרִים וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עִמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:
- 17 כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנֶּהי מְשַׁלִּיחַ בָּךְ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָלְךָ וּבְבָתֶּיךָ אֶת־הָעָרִב וּמִלֹּאזֹּ בְתֵי מִצְרַיִם אֶת־הָעָרִב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֵם עָלֶיהָ:
- 18 וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר עִמִּי עָמַד עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הָיוֹת־שָׁם עָרִב לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבְּ הָאָרֶץ:
- 19 וְשָׁמַתִּי פֶלֶא בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ לְמַחֵר יְהִיָּה הָאֵת הַזֶּה:
- 20 וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֹא עָרִב כָּבֵד בֵּיתָה פַּרְעֹה וּבֵית עֲבָדָיו וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם תִּשְׁחָת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרִב:
- 21 וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וְלֹא־הָרִן וַיֹּאמֶר לָכֵן זָבָחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בָּאָרֶץ:
- 22 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבָת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־תּוֹעֵבָת מִצְרַיִם לַעֲבֹדָתָם וְלֹא יִסְקְלֵנוּ:
- 23 דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֶךְ בְּמִדְבָּר וּזְבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּאֲשֶׁר יֹאמַר אֱלֹהֵינוּ:
- Then יהוה said to Moses, "Say to Aaron: Hold out your rod and strike the dust of the earth, and it shall turn to lice throughout the land of Egypt."
- And they did so. Aaron held out his arm with the rod and struck the dust of the earth, and vermin came upon human and beast; all the dust of the earth turned to lice throughout the land of Egypt.
- The magician-priests did the like with their spells to produce lice, but they could not. The vermin remained upon human and beast;
- and the magician-priests said to Pharaoh, "This is the finger of God!" But Pharaoh's heart stiffened and he would not heed them, as יהוה had spoken.
- And יהוה said to Moses, "Early in the morning present yourself to Pharaoh, as he is coming out to the water, and say to him, 'Thus says יהוה: Let My people go that they may worship Me.
- For if you do not let My people go, I will let loose swarms of insects (swarms of insects Others "wild beasts.") against you and your courtiers and your people and your houses; the houses of the Egyptians, and the very ground they stand on, shall be filled with swarms of insects.
- But on that day I will set apart the region of Goshen, where My people dwell, so that no swarms of insects shall be there, that you may know that I יהוה am in the midst of the land.
- And I will make a distinction (distinction Meaning of peduth uncertain.) between My people and your people. Tomorrow this sign shall come to pass."
- And יהוה did so. Heavy swarms of insects invaded Pharaoh's palace and the houses of his courtiers; throughout the country of Egypt the land was ruined because of the swarms of insects.
- Then Pharaoh summoned Moses and Aaron and said, "Go and sacrifice to your God within the land."
- But Moses replied, "It would not be right to do this, for what we sacrifice to our God יהוה is untouchable to the Egyptians. If we sacrifice that which is untouchable to the Egyptians before their very eyes, will they not stone us!
- So we must go a distance of three days into the wilderness and sacrifice to יהוה as our God may command us."

- 24 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְזִבְחֹתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִדְבָּר
רַק הִרְחֵק לֹא־תִרְחִיקוּ לָלֶכֶת הָעֵתִירוּ בְּעַדִּי:
- 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעִמְלִי וְהָעֲתִירָתִי אֶל־יְהוָה וְסָר
הָעָרִב מִפְּרֹעָה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מִחוּר רַק אֶל־יִסְף פְּרֹעָה הַתֵּל לְבִלְתִּי
שַׁלַּח אֶת־הָעָם לְזִבְחַ לַיהוָה:
- 26 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פַּרְעֹה וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה:
- 27 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּסֹּר הָעָרִב מִפְּרֹעָה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ לֹא
נִשְׁאַר אֶחָד:
- 28 וַיִּכְבַּד פַּרְעֹה אֶת־לְבוֹ גַּם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שָׁלַח אֶת־הָעָם:

9

- 1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי הָעִבְרָאִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:
- 2 כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדֶךָ מִחֲזִיק בָּם:
- 3 הִנֵּה יַד־יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בְּסוֹסִים בַּחֲמֹרִים
בְּגַמְלִים בַּבָּקָר וּבִצְאָן דָּבָר כֶּבֶד מְאֹד:
- 4 וְהִפְלֵה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת
מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר:
- 5 וַיֵּשֶׁם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ:
- 6 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִמָּחֳלַת וַיָּמָת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם
וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד:
- 7 וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וְהָיָה לֹא־מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד וַיִּכְבַּד לִבּוֹ
פַּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־הָעָם:
- 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן קחוּ לָכֶם מִלֵּא חַפְנֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן
וּזְרְקוּ מִשָּׁה הַשְּׂמִימָה לְעֵינֵי פְרֹעָה:
- Pharaoh said, "I will let you go to sacrifice to your God יהוה in the wilderness; but do not go very far. Plead, then, for me."
- And Moses said, "When I leave your presence, I will plead with יהוה that the swarms of insects depart tomorrow from Pharaoh and his courtiers and his people; but let not Pharaoh again act deceitfully, not letting the people go to sacrifice to יהוה."
- So Moses left Pharaoh's presence and pleaded with יהוה.
- And יהוה did as Moses asked—removing the swarms of insects from Pharaoh, from his courtiers, and from his people; not one remained.
- But Pharaoh became stubborn this time also, and would not let the people go.
- 1 יהוה said to Moses, "Go to Pharaoh and say to him, 'Thus says יהוה, the God of the Hebrews: Let My people go to worship Me.
- 2 For if you refuse to let them go, and continue to hold them,
- 3 then the hand of יהוה will strike your livestock in the fields—the horses, the asses, the camels, the cattle, and the sheep—with a very severe pestilence.
- 4 But יהוה will make a distinction between the livestock of Israel and the livestock of the Egyptians, so that nothing shall die of all that belongs to the Israelites.
- 5 יהוה has fixed the time: tomorrow יהוה will do this thing in the land."
- And יהוה did so the next day: all the livestock of the Egyptians died, but of the livestock of the Israelites not a beast died.
- 7 When Pharaoh inquired, he found that not a head of the livestock of Israel had died; yet Pharaoh remained stubborn, and he would not let the people go.
- 8 Then יהוה said to Moses and Aaron, "Each of you take handfuls of soot from the kiln, and let Moses throw it toward the sky in the sight of Pharaoh.

- וְהָיָה לְאַבְקָה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה לְשׁוֹחִין
פָּרַח אֲבַעְבֶּעֶת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיֹּת הַכִּבְשָׁן וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי פֶרְעֹה וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מִשָּׁה
הַשָּׁמַיְמָה וַיְהִי שׁוֹחִין אֲבַעְבֶּעֶת כָּלֹּחַ בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:
- וְלֹא־יָכְלוּ הַחֹרְטָמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשׁוֹחִין כִּי־הָיָה
הַשׁוֹחִין בַּחֹרְטָמָם וּבְכָל־מִצְרַיִם:
- וַיִּחְזַק יְהוָה אֶת־לֵב פֶּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשָּׁכֶם בְּבֹקֶר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פֶרְעֹה וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:
- כִּי | בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלַח אֶת־כָּל־מִגֵּפְתִּי אֵלֶיכֶם וּבַעֲבֹדְכֶם
וּבַעֲמַלְכֶם בַּעֲבוּר תִּלְעַ כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ:
- כִּי עַתָּה שְׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְאָךְ אוֹתָךְ וְאֶת־עַמְּךָ בַּדָּבָר וַתַּכְתֵּד
מִן־הָאָרֶץ:
- וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֻדָתִיךָ בַּעֲבוּר הָרָאִתָּךְ אֶת־כֹּחִי וְלִמְעַן סֶפֶר
שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ:
- עוֹדָךְ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לְבַלְתִּי שִׁלְחָם:
- הִנְנִי מִמְטִיל כַּעַת מָחָר בָּרֶד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָמוֹהוּ בְּמִצְרַיִם
לְמִן־הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד־עַתָּה:
- וְעַתָּה שְׁלַח הָעֹז אֶת־מִקְנֶךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לָךְ בַּשָּׂדֶה כָּל־הָאָדָם
וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמְצָא בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף הַבִּיצָה וַיִּרְדּוּ עֲלֵהֶם הַבָּרָד
וּמָתוּ:
- הִנְרָא אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה מִעֲבָדֶיךָ פֶּרְעֹה הִנֵּס אֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ
אֶל־הַבֵּתִּים:
- וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁם לְבוֹ אֶל־דִּבְרֵי יְהוָה נִשְׁעֹב אֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ
בַּשָּׂדֶה:
- 9 It shall become a fine dust all over the land of Egypt, and cause an inflammation breaking out in boils on human and beast throughout the land of Egypt.”
- 10 So they took soot of the kiln and appeared before Pharaoh; Moses threw it toward the sky, and it caused an inflammation breaking out in boils on human and beast.
- 11 The magician-priests were unable to confront Moses because of the inflammation, for the inflammation afflicted the magician-priests as well as all the other Egyptians.
- 12 But יהוה stiffened the heart of Pharaoh, and he would not heed them, just as יהוה had told Moses.
- 13 יהוה said to Moses, “Early in the morning present yourself to Pharaoh and say to him, ‘Thus says יהוה, the God of the Hebrews: Let My people go to worship Me.
- 14 For this time I will send all My plagues upon your person, and your courtiers, and your people, in order that you may know that there is none like Me in all the world.
- 15 I could have stretched forth My hand and stricken you and your people with pestilence, and you would have been effaced from the earth.
- 16 Nevertheless I have spared you for this purpose: in order to show you My power, and in order that My fame may resound throughout the world.
- 17 Yet you continue to thwart (thwart Others “exalt yourself over.”) My people, and do not let them go!
- 18 This time tomorrow I will rain down a very heavy hail, such as has not been in Egypt from the day it was founded until now.
- 19 Therefore, order your livestock and everything you have in the open brought under shelter; every human and beast that is found outside, not having been brought indoors, shall perish when the hail comes down upon them!”
- 20 Those among Pharaoh’s courtiers who feared יהוה’s word brought their slaves and livestock indoors to safety;
- 21 but those who paid no regard to the word of יהוה left their slaves and livestock in the open.

- 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וְיְהִי בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: הווי said to Moses, "Hold out your arm toward the sky that hail may fall on all the land of Egypt, upon human and beast and all the grasses of the field in the land of Egypt."
- 23 וַיִּשָּׂא מֹשֶׁה אֶת־מִטְּהוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וְיְהוָה נָתַן קָלַת וּבָרָד וַתִּהְלֶךְ אֵשׁ אֶרֶצָה וַיִּמָּטֶר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: So Moses held out his rod toward the sky, and הווי sent thunder and hail, and fire streamed down to the ground, as הווי rained down hail upon the land of Egypt.
- 24 וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כְּבֹד מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כִּמְהוֹ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָז הָיְתָה לְגוֹי: The hail was very heavy—fire flashing in the midst of the hail—such as had not fallen on the land of Egypt since it had become a nation.
- 25 וַיִּזַּח הַבָּרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שָׁבַר: Throughout the land of Egypt the hail struck down all that were in the open, both human and beast; the hail also struck down all the grasses of the field and shattered all the trees of the field.
- 26 רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָרָד: Only in the region of Goshen, where the Israelites were, there was no hail.
- 27 וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וְלֵאהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חַטָּאתִי הַפַּעַם יְהוָה הִצְדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הָרָשָׁעִים: Thereupon Pharaoh sent for Moses and Aaron and said to them, "I stand guilty this time. הווי is in the right, and I and my people are in the wrong.
- 28 הִתְעַלֵּצוּ אֲלֵי־יְהוָה וְלִבְּ מִהֵיטָ קִלְתִּי אֱלֹהִים וּבָרָד וְאֲשִׁלַּח אֶתְכֶם וְלֹא תִסָּפֹן לְעַמְּדִי: Plead with הווי that there may be an end of God's thunder and of hail. I will let you go; you need stay no longer."
- 29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצְאֹתִי אֶת־הָעִיר אֶפְרָשׁ אֶת־כַּפֵּי אֱלֵי־יְהוָה וְיִחְדְּלוּ וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה־עוֹד לְמַעַן תֵּלַע כִּי לִיהוָה הָאָרֶץ: Moses said to him, "As I go out of the city, I shall spread out my hands to הווי; the thunder will cease and the hail will fall no more, so that you may know that the earth is הווי's.
- 30 וְאִתָּה וְעַבְדֶּיךָ יִדְעֹתִי כִּי טָרָם תִּירָאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים: But I know that you and your courtiers do not yet fear God הווי."—
- 31 וְהַפִּשְׁתָּה וְהַשְׁעֵרָה נִכְתָּה כִּי הַשְׁעֵרָה אֲבִיב וְהַפִּשְׁתָּה גִבְעָלִי: Now the flax and barley were ruined, for the barley was in the ear and the flax was in bud;
- 32 וְהַחֲטָה וְהַכְּסֵמֶת לֹא נָכוּ כִּי אֲפִילַת הֵנָּה: but the wheat and the emmer (emmer A kind of wheat.) were not hurt, for they ripen late.—
- 33 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פַּרְעֹה אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֱלֵי־יְהוָה וַיִּחְדְּלוּ הַקָּלֹת וּמָטָר וַיִּבְרָד לֹא־נָתַן אֶרֶצָה: Leaving Pharaoh, Moses went outside the city and spread out his hands to הווי: the thunder and the hail ceased, and no rain came pouring down upon the earth.
- 34 וַיֵּרָא פַּרְעֹה כִּי־חָלַל הַמָּטָר וְהַבָּרָד וְהַקָּלַת וַיִּסָּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לְבֹו הוּא וְעַבְדָּיו: But when Pharaoh saw that the rain and the hail and the thunder had ceased, he became stubborn and reverted to his guilty ways, as did his courtiers.
- 35 וַיִּחְזֹק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: So Pharaoh's heart stiffened and he would not let the Israelites go, just as הווי had foretold through Moses.